AKBABA

Kürt beyi — Bir günün beyliği beyliktir !

SATILMIŞ KALEMLER!

YAZAN: AKBABA

Takvim «huruc-u haşerat» mevsiminin geldiğini gösteriyor mu bilmem. Ama, basın toprağında, irili ufaklı böcekler, solucanlar, akrepler, çiyanlar, salyalarını akıtarak, zehirlerini dökerek, ıslıklarını çalarak deliklerinden, kovuklarından çıkmağa başladılar yine!

Bu sefer şikâyetleri «Hürriyetsizlik» den değildir. Bu sefer feryatları «Demokrasi» hasretinden değildir. Bu sefer çığlıkları «Midecilerden» değildir... Bu sefer «Satılmış kalemler» den yaka silkiyorlar.. «Satılmış kalemler» den elâman diyorlar... Bu sefer teneke suratlarını kızartan «Satılmış kalemler» dir!

Satılmış kalemler!..

Acaba alanlar kim?.. Kime, kimlere satılmış bu kalemler?... Hangi yabancı devlete?.. Yahut hangi gizli düşmana?..

Bu kelepçe kaçkını alçaklar, bu darağacı yoksulu satılmışlar acaba neler yapıyorlar? Neler yazıyorlar? Ne fırıldaklar, ne dolaplar çeviriyorlar?..

Hayır, telâş etmeyiniz!.. Bunlar, bu «Satılmış kalemler» kimlerdir, biliyor musunuz? Hiç bir yabancı devletin, hiç bir yabancı rejimin, hiç bir yabancı menfaatin tefini çalıp parsasını toplayan «Satılmışlar» değil!

Bu satılmış kalemler, İzmire giren kılıçtan Lozanı imzalayan kaleme ve yirmi yılın bütün inkılâplarına, bütün zaferlerine inanan kalemlerdir!

Hepsi bir yana!.. İzmir, bir yana.. Lozan, bir yana.. Cumhuriyet, Şapka, Harf, Medenî Kanun, Mektep, Fabrika, Hatay.. hepsi bir yana!.. Yalnız şu son yedi yılın, 1939 dan 1946 ya kadar geçen yedi yılın kansız zaferini mi alkışlıyorsun?.. Adın «Satılmış» tır!

Satılmış!..

Akbaba'nın perdesiz ve eşyasız odasında bu satırları yazan o «Satılmış» lardan biri, ben, yirmidört senedir — ne Terakkiperver Fırka karşısında, ne Serbest Fırka karşısında — hiç değişmeyen inancımla ne kazandım biliyor musunuz?

Kalem tutmaktan orta parmağımda bir nasır!

Fikir ve iman dâvalarını bile en âdi bir bezirgân mantığıyle ticaret dâvaları kılığına sokan bu politika simsarlarının suratlarına.... Hayır, tükürmekten utanırız: Tükrüğümüzün haysiyeti namına!

Akbaba

Gazetelerden: Lokantalar yine zam istiyorlar!

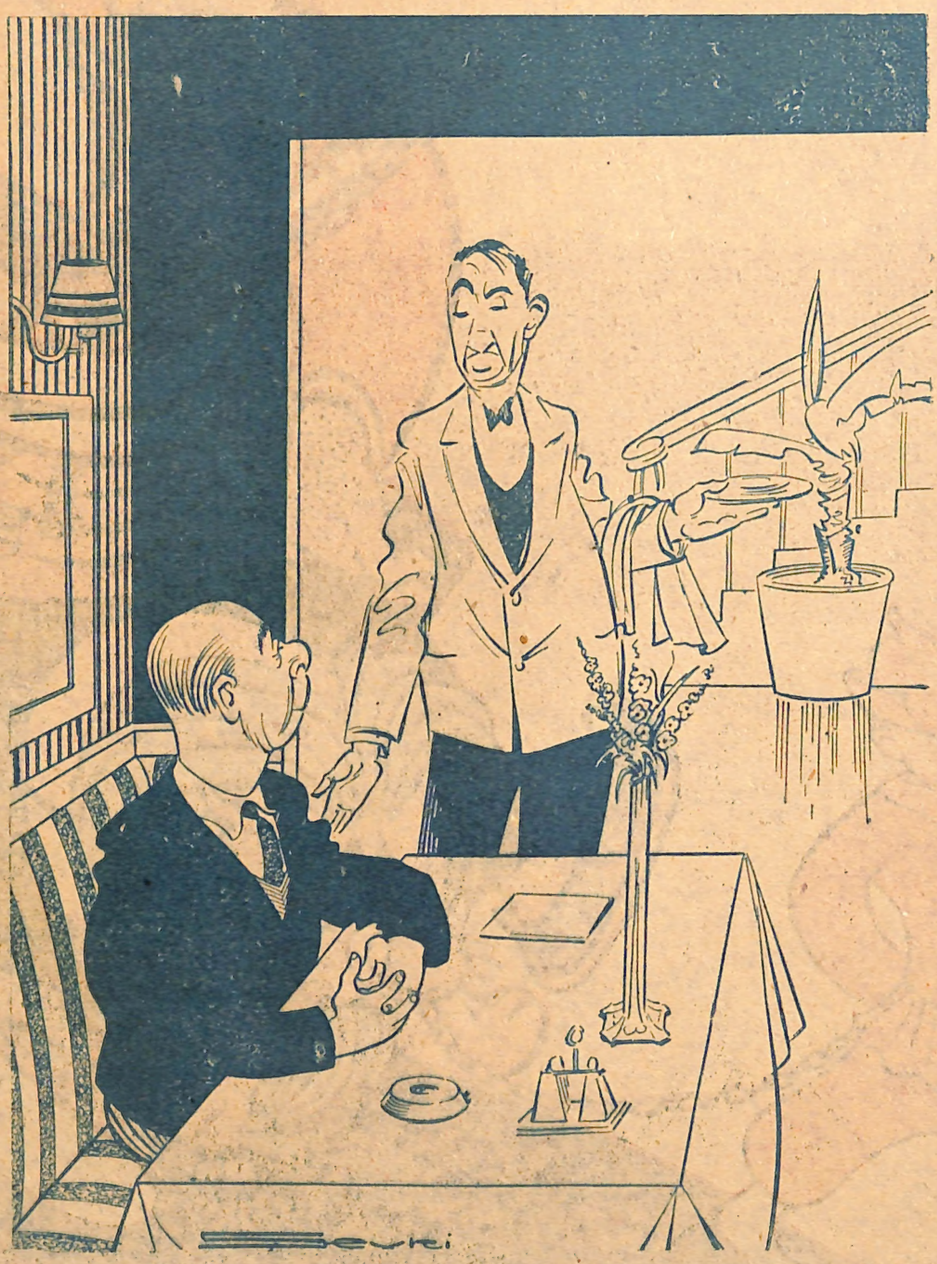

Müşteri — İki liram var, ne tavsiye edersiniz?
Garson — Karşıki piyazcıya gitmenizi!

AKBABA

Yıl: 23 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 106

SARHOŞLARI!

Sarhoş, ispirtonun emrindedir, iradenin değil. Büyük bir caddede, kalabalığın gözleri onu istediği kadar ayıplasın; komşu pencerelerin önünden geçerken, aklı, ona istediği kadar: «Doğru yürü!» desin. Sarhoş, zikzak adımlarla sendeleyecektir!

Onun ne yaptığını ve ne düşündüğünü, yüzünüze hohladığı kelimelerden ve gözbebeklerinin birer damla ateşinden anlarsınız.

Politika sarhoşlarını, meyhane sarhoşlarından pek farklı sanmamalı. Hırsın, hasetin, kinin ve menfaatin çeşit çeşit keskin içkilerile kendilerinden geçenler de artık iradelerinin adamı olamazlar. Ağızlarında, hürriyet nağralaşır, adalet yalpa vurur ve müsavat şapkayı ayağa, pabucu başa giydirir!

Bağırır: İspirtonun hiddetile.. Güler: İspirtonun neşesiyle.. Ağlar: İspirtonun rikkatile...

Son ayların çığlıkları, son ayların kahkahaları, son ayların gözyaşları karşısında, sarhoş görmüş insanların tetik dikkatile bekleşiyoruz.

Toprak kanununun depremile sarsılmış köy ağaları, devlet kapılarının birer birer suratlarına kapandığını gören kolay milyonerler, masuniyetlerini kaybetmiş inkılâp silâhşorları, dalga içinde ahlar ve oflar çekerek kaybettikleri partileri araya dursunlar...

Bekleyelim: Sarhoşun ayılması acı olur.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Çörçil — Galiba inine dönüyor!

OLAYLAR ALAYLAR

MİLLÎ KALKINMA PARTİSİnde

Tabiî, haberi îşittiniz! Millî Kalkınma Partisi ikiye ayrılıyor! Lider unvanı da bir izalei şüyu dâvası neticesinde ikiye bölünecek!

Derhal müessislerden ve liderlerden Nuri Demirağ'ı ziyaret ettim. Ticaret üstadı, havacılık üstadı ve nihayet siyaset üstadı beni güler yüzle karşıladı:

— Kalkınıyoruz! dedi.

— Aman efendim, bu nasıl kalkınma? Bu âdeta inhilâl!

— Hayır, inhilâl değil, kalkınma.. Malûmuâliniz, milleti kalkındırmak gibi bir mühim mesele için evvelâ kendimizin kalkınması bir zaruretti! Sonra, kişi noksanını bilmek gibi irfan olamaz. Biz de noksanımızı anlamak suretiyle irfanımızı göstedik!

— Öteki grupta bir merkez kuracaklarmış!

— Öyle olursa kanun-u tabiat yerini bulur. Malûm ya, en basit hücreler tecezzi yâni parçalanmak suretiyle tekessür ederler, yâni çoğalırlar. Böylece, partimiz dağılmış olamaz, parçalanmış olur. Parçalanmaksa çoğalmak demektir. Mamafih, biz bu usule taraftar değiliz. Olmadığımız için de Cevat Rifat'la Yaşar Sihay'ı aramızdan tardettik..

— Sebep?

— Ha.. Sebebe gelince.. Cevat Rifat için öteden beri Yahudi düşmanı derler. Yahudi düşmanlığı demokrat bir partiye yakışmaz. Ötekine gelince, Yaşar Sihay, soyadının tersinden de anlaşılacağı veçhile bir zamanlar siyah gömlek giyer, öyle gezerdi. Bir ara kırmızı boyunbağı takar oldu. Şimdi de soy adını Çimen yapmış, yâni yeşil... Bu kadar çok renkli adamı ne yapalım? Tabiî idare heyeti kararile partiden ihrac ettik!

Nuri Demirağ'la bir müddet daha musahabeden sonra çıktım. Beyoğlunda tesadüfen Yaşar Çimenle Cevat Rifatı gördüm:

— Hayrola, ne arıyorsunuz?

— Partimize münasip bir merkez binası!

— Yeni bir parti mi kuruyorsunuz?

— Partimiz zaten kurulu! Millî Kalkınma Partisi! Birinci lideri ben, ikinci lideri Yaşar!

— Allah ömürler versin! Çok yaşasın! Yalnız, Nuri Demirağ ne oluyor?

— Ha.. O mu? Hiç! Biz onu tart ve ihrac ettik!

— Nasıl olur? Partinizin kurucusu ve lideri o değil miydi?

— İdi! Artık değil.

— Sebep?

— Sebep şu! Sayın Demirağ demirine, gümüşüne güveniyor siyasetle ticareti bir tutuyor! Partiyi şahsî malı sanıyor. Diktatörlük kurmak, herkesi ağına düşürmek istiyor, malûmu âliniz, bugün, dünyanın hiç bir yerinde diktatörlükler dikiş tutturamıyor. Biz nasıl tahammül ederiz buna?

Görünmiyen Adam

Saz Şairleri Antolojisi: 3

SELÂM OLSUN

Bizden selâm olsun Celâl Bayar'a,
Gidip Ankaraya yaslanmalıdır.
Diş gıcırtısından, alkış sesinden
Menderes Tuncaya seslenmelidir!

İki taraf sağlı sollu dizildi,
Karşılıklı makaleler yazıldı,
Tiridoğlu geldi, işler bozuldu,
Kenan Öner artık uslanmalıdır!

Zordur dile gelmek millet önünde,
Kim kalır bilinmez parti yönünde,
Sandık çevresinde, seçim gününde
Uçkur kopup çakşır ıslanmalıdır!

Yeni Köroğlu

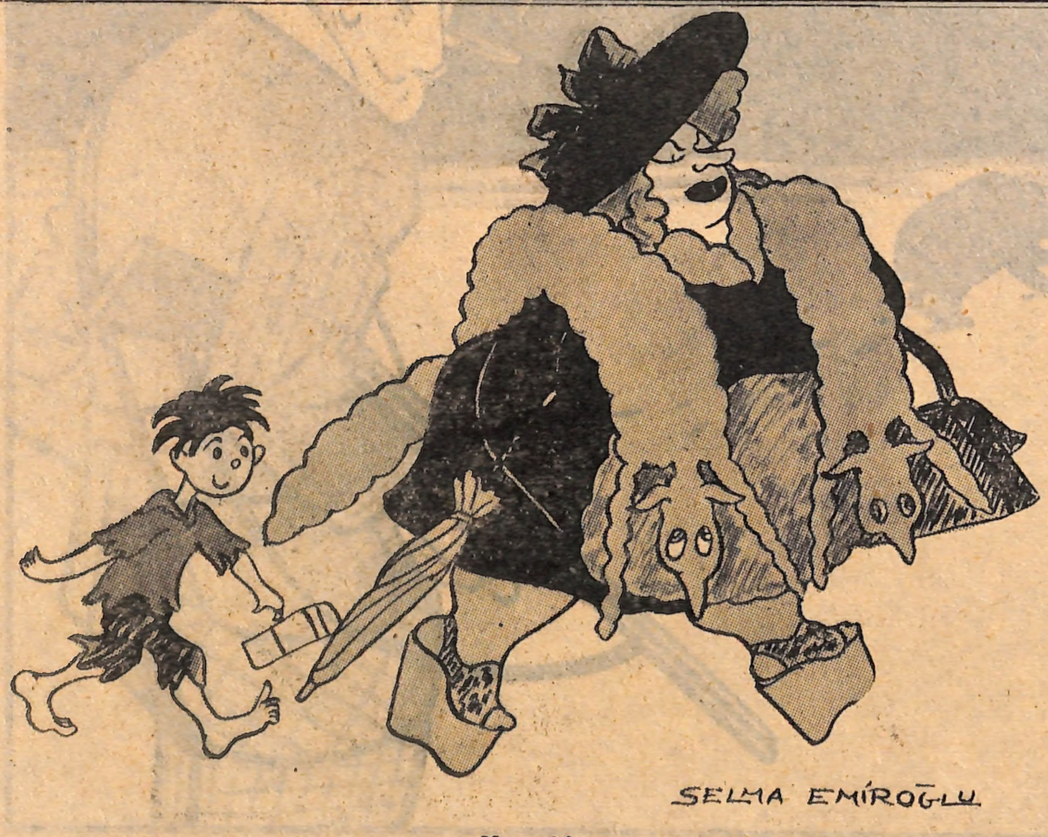

Hamal!..

Sırça köşk

Son günlerin belli başlı dedikodu mevzuunu teşkil eden Tekel meselelerinden biri Tekel Müdürlerinin oturdukları binalar hakkındadır. Yapılan incelemeler, Tekel Müdürlerinin sırça köşkte oturduklarını göstermiştir.

PAPARA

Demokrat Parti, İstanbul Başkanı Bay Kenan Öner, gazetecilere verdiği bir demeçte;

— Bizim aramızda ihtiyarlar var ama, tiritler yok, diyor..

Bu kelime oyununu okuyan bir C. H. P. ci.

— Anlaşılan, dedi; Tiridoğlu'nun paparasından üstadın ağzı yanmış..

Şimdi tiritten bile korkuyor!

Uranyum

Amerikada bir âlim, günün birinde yumruk kadar Uranyumla bir otomobilin kırk sene işletilebileceğini söyledi. Bunun üzerine petrol kralını bir endişe aldı. "Günün biri„ ni tespit için bir komisyon kurdu. Bu hususta fikrine müracaat ettiğimiz Şoförler Cemiyeti Başkanı Bay Senihi Yürüten, bize soğukkanlılıkla şu cevabı vermiştir:

— Bizim için endişe edecek birşey yok. Çünkü Türkiyede kırk sene yürümüş veya işlemiş hiçbir otomobil yoktur. Evvel Allah biz arabaları beş senede iskarta ederiz!

Hizmetçi derdi

Altmışına gelmiş, hâlâ adamakıllı iş bilir bir hizmetçi bulamamıştı. Karısı da elli beş yaşındaydı. Çalışamıyordu artık. Nihayet günün birinde kart ve gudubet bir Ermeni karısı bulabildi. Midesine düşkün olduğu için, evvelâ kadının ağzını aradı:

— Mercimek pişirebilir misin?

Ermeni karısı, paslı dişlerini göstererek sırıttı:

— He! Ama madam razı olur?

Öz Türkçe

Kayseride çıkan Doğru Yol arkadaşımızda şöyle bir ilân başlığı gördük: "Kayseri Dokumacılar Küçük Sanat Kooperatifliğinden„! Gördünüz mü Türkçeyi? İlânı yazan mutlaka vaktile devlet dairelerinde çalışmış olacak! Müdürlük kelimesine bu derece alışmış olmasa, kooperatifi kooperaziflik yapmazdı!

Gazetelerden: Millî Kalkınma partisi liderleri mahkemeye düştüler..

— Nuri Demirağ aleyhine ayrılık dâvası açtık...
— Ayrılığa sebep?
— Ademi iktidar!

YEŞİL GECE

Reşat Nuri'nin romanı!

Küçük hanım, elinde gazete, sordu:

— Kuzum okudum ama, anlıyamadım.. Bu «Yeşil gece» de nedir?

Büyük hanım atıldı:

— Bilmiyecek ne var ayol, Ortanca hanım atıldı:

— Ne münasebet anneciğim, Yeşilayın balosu!

Küçük bey atıldı:

— Hiç biriniz bilemediniz işte.. Bizim Orman Fakültesinin balosu!

MİKTAR

— Esnaf Odası seçimine elli bin esnaf iştirak ediyormuş!

— Elli bin mi?.. Vay canına! Tevekkeli Millî Korunma kotrolörleri bu kalabalıkla baş edemiyorlar!

— Bu saçma şiirleri okumakla ne öğreniyorsun?..
— Edebiyatımızın ne hale geldiğini baba !

MİSSOURİ ZIRHLISINI ZİYARET!

İstanbula geleceğini duyar duymaz soluğu denizde aldım. Açık denizde. Meşhur zırhlıyı İstanbula gelmeden karşılamak ve yine İstanbula gelmeden Türk okuyucularına malûmat yetiştirmek için... Meslek gayreti !

Zırhlıyı takriben Çanakkale açıklarında buldum. Takriben... Zira cebimdeki pusla mükemmel olduğu halde, o çelik kütlesine yaklaşınca az buçuk istikameti şaşırmıştı. Missouri'ye kendimi takdim ettim :

— Bendeniz Görünmiyen Adam..

— Sizi tanıyorum, dedi, birkaç filminiz var !

— O sizin Amerikalıların Görünmeyen Adamı! Malûm ya, yeryüzünde görünmez tayfası çoktur. Bir de Wells'in Görünmiyen Adamı var.

— Ben de Missouri !

— Anlayamadım, Miss Ouri mi, Mis Souri mi, yoksa şu nehrin adı mı ?

— Her üçü de ! Benim maskotum fare olduğu için Fransızlar Mis Souri derler.. Emriniz ?

— Sizinle biraz görüşmek istiyordum! Bana maceralarınızdan bahseder misiniz?

— Hangilerinden? Siyasî maceralarımdan bahse salâhiyetim yoktur. Kaptanla görüşün !

— Başka nasıl maceralarınız olabilir ?

— Zırhlı, mahcup mahcup gülümsedi. Güvertesini kaplayan dört santimlik çelik satıh hafifçe ısındı. Sonra kulağıma :

— Canım, dedi, tabiî anlarsınız! Aşk maceraları..

— Yâa !

— Yal.. Piyer Loti'yi okuduktan sonra benden üç bin ton hafif bir Japon güzeline âşık olmuştum, Sevgimin hararetile gemiyi denizin dibine gönderdim..

— Allah Allah.. Bu ne biçim aşk ?

— Siz bilmezsiniz ! Bizim gemilerin sevişmesi insanlarınkine benzer ! Evvelâ uzun uzadıya takipler, telsizlerle randevulaşmalar falan.. Nihayet bir yerde ele geçirdikmi derhal...

— Anladım. Başka ?

— Seyahatler... Deniz seyahatine bayılırım. Atlantik, Akdeniz, Marmara, Boğaz...

Missouri, bacalarından dumanlar fışkırtarak derin derin nefes aldı.

— Rica ederim, dedim, duygularınızı benden saklamayınız. Sizi dinliyorum... Devam ediniz !..

Namlu ağızları hiddetli gözler gibi Karadenize bakıyordu.

— Hayır hayır, dedi.. Bekliyelim.. Diplomatlar konuşa dursun!

Veda edip ayrıldım.

Akbaba

●

NOTA

İngiltere, Sovyet Rusyaya bir nota daha verdi. Bu defaki notanın "bas !„ notası olduğu ve ağır basacağı umulmaktadır.

Tehlike karşısında :

MÜNİF FEHİM

— Hayat sigortasına mı yazıldın ?.. Bu yaşta acelen ne?..

— Haberin yokmu ? Nişanlandım!

MARKO PAŞA

Turhal, A. B.:

1 — Mecmuanıza basılmak için kendi mahsulüm olan şiirler göndersem kabul edilir mi?

2 — Hangi çerçeve dahilinde yazmalı?

3 — İ. isminde bir kız seviyorum, fakat o başkasının tesirile benden uzaklaştı. Ne yapayım?

Marko Paşa:

1 — Gönderin, yalnız mecmuamızın mizah mecmuası olduğunu unutmamak şartiyle!

2 — Çerçeve Necip Fazılın imtiyazındadır. Mutlaka bir çerçeve arıyorsanız, sükût çerçevesini tercih edin!

3 — Benden size baba nasihatı, aşk kaçanı kovalar, siz de ondan kaçın!

★

Tahsin Biral, Ankara:

14 Mart tarihli Akşam gazetesinde: «Paket postanesinde ürüyen fareler, paketlere zarar verdiklerinden itlâfı için ciddî tedbirler alınmıştır... Ayrıca postanede kediler beslenecek ve bunlar için tahsisat verilecektir» deniliyor. Bu asırda resmî dairede kedi ile fare avlama işine siz ne buyurursunuz?

Marko Paşa:

Akşam gazetesinde bu havadisi görmedim. Yazdı ise bile her halde farelerin ürüdüğünü değil üredğini yazmıştır. Bu asırda kedi ile fare avlamağa gelince, sinek avlamaktan iyidir!

★

Müjgân Durusu, İzmit:

Ben durmadan âşık oluyorum. Bu hastalığımı nasıl tedavi edeyim?

Marko Paşa:

Yakışıklıca bir doktora baş vurunuz!

★

K. G. İstanbul:

Çemberlitaşın kaç tane çemberi var?

Marko Paşa:

Hem İstanbulluyum diyorsunuz, hem de bunu bilmiyorsunuz! Sekiz tane! İnanmazsanız gidin sayın!

★

Tokat, A. A.

20, 21 yaşında, gayet ayyaş bir ev sahibimiz var. Her akşam içip içip başımızı şişiriyor. Evden çıkmamak şartiyle ne yapayım da bu adamdan kurtulayım?

Marko Paşa:

O yaşta nasıl bu kadar ayyaş olmuş, şaştım. Siz de için?

★

Moren Aladar, Lâleli:

Marko Paşa, gazetede okudum, bir baba kız uyurlarken lâmba devrilmiş, ikisi de yanmış, hastaneye kaldırılmış. Uyanmamışlar mı? Ne uykusu bu?

Marko Paşa:

Ne olacak? Gaflet uykusu tabii!

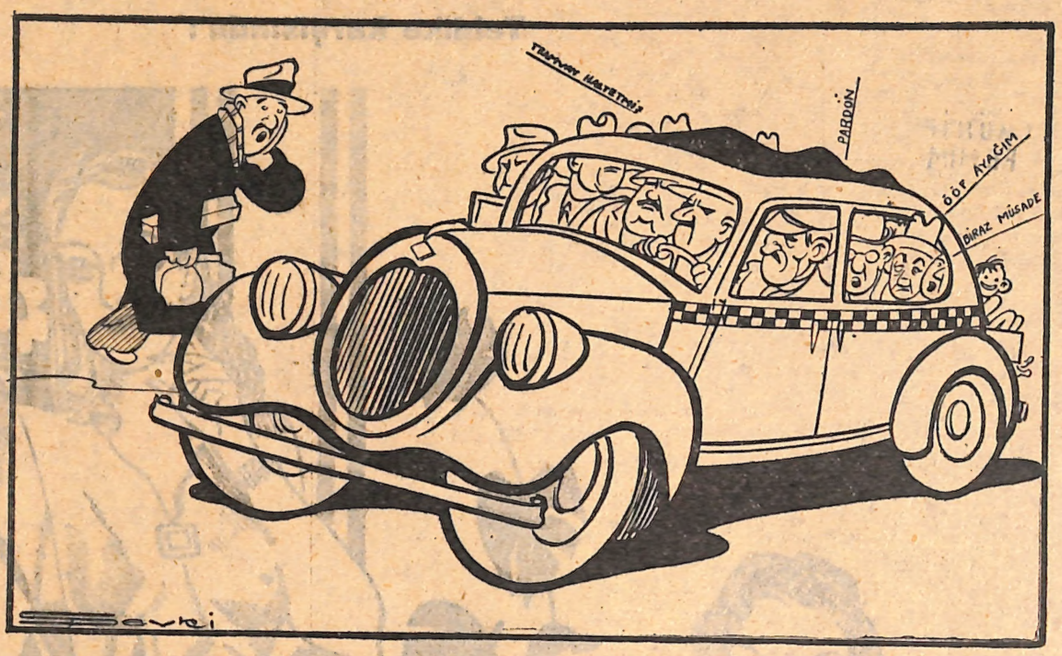

Yolcu — Şu otomobili gördüm de aklıma geldi: Karım bir kutu sardalya ısmarlamıştı!

HİKÂYE

Çiçek Düşmanı!

Ogün arkadaşım Şaikı evinde ziyarete gitmiştim. Ona bahçe kapısı önünde tesadüf ettim. Mevsim bahardı. Bakımsız bahçeyi yeşil yabani otlar bürümüş, bu vahşi yeşillik içinde papatya, gelincikler açmıştı. Birer iskemle atıp oturduk. Öteden beriden bahsediyorduk. Bir aralık:

— Şaik.. dedim. Mademki evinin bahçesi var, neden çiçek yetiştirmiyorsun da bahçeni böyle vahşi bir halde bırakıyorsun?

Şaik dik dik yüzüme baktı:

— Çiçek mi?

Dedi. Sonra yakasını silkerek:

— Tövbeler tövbesi!

— Yoksa bahçenin bu vahşi hali tabiat-i şaireneni mi okşuyor?

Şaik:

— Azizim.. dedi. Şairlikle hiç bir alâkam olmadığını pekâla bilirsin.. Bahçemin bu hali hiç de hoşuma gitmiyor.. Fakat çiçek yetiştirmek benim için imkânsızdır. Çünkü hayatımda iki defa çiçeklerin zulmüne uğradım.. Onun için çiçeklere ebediyen düşman oldum. Hattâ, üşenmesem şu papatyaları, gelincikleri bile bir dakika yaşatmam!

— Garip! dedim, çiçek düşmanlığını da şimdiye kadar hiç işitmemiştim!

Şaik acı acı güldü:

— Hayatımda iki defa âşık oldum.. Her iki seferde de izdivacım çiçek yüzünden bozuldu. Bundan sonra bir daha izdivac teşebbüsünde bulunacak değilim.. Çünkü bu teşebbüsümün de yine çiçek yüzünden akim kalacağına artık iman ettim.

Çiçek düşmanı artık hararetlenmişti. Bir sigara daha yaktı:

— Azizim.. dedi, hukukun son sınıfında idim. Bir ahbap evinde Şermine tesadüf ettim. Şermin... Deniz gözlü, güneş saçlı, rüzgâr gibi bir kız! Daha ilk tesadüfte kendisine karşı kayıtsız kalamıyacağımı anladım. O da benimle alâkadar oldu. Sonra birkaç kere daha görüştük. Beni evlerine davet ettiler. Zengin bir ailenin kızı idi. Züğürtlüğüm onları ürkütmedi. İkimiz de birbirimizi seviyorduk. Pek tabiî olarak izdivac mevzuubahs oldu. Ailesi de muvafakat etti. O sene mektebi muvaffakiyetle bitirince derhal evlenecektik. İç güveyisi girecektim. Artık sevincimden bastığım yeri gözüm görmüyordu!

Haftada iki kere nişanlımı ziyarete gidiyordum. Şerminin hayatta en sevdiği şey çiçekler di. Bunu daha ilk günden itibaren anladığım için sık sık çiçek götürüyordum. Malûm ya... O zamanda serde züğürtlük var! Beyoğlundan çiçek almağa kalkışsam ancak ayda bir kere buket götürebileceğim. Çiçek tedariki için başka bir çare düşünmek icabediyordu.

Bizim evin civarında zengin bir paşanın konağı vardı. Çiçek ve bilhassa gül meraklısı olan paşanın bahçesi hakikî bir çiçek meşheri halinde idi. Bahçeye Zeynel isminde Arnavut bir bahçıvan bakıyordu. Birgün Zeyneli sokakta tuttum:

— Zeynel ağa, dedim. Bana haftada iki demet gül getir... Ama en iyi güllerden olmak şart... Eğer beni mumnun edersen ben de seni memnun ederim.. Evde eski esvaplarım var.. Onları sana veririm, olmaz mı, Zeynel ağa?..

Arnavut Zeynel eski esvap va'dini işidince sırıtmağa başladı. Bana her üç günde bir gül demedi getireceğini vadetti. Ertesi günü de ilk demeti getirdi. Güller Şerminin fevkalâde hoşuna gidiyor, o memnun oldukca ben bahtiyar oluyordum!..

Haftaya kadar böyle devam ettik. Birgün evde namıma bir mektup buldum, açtım. Bir de ne görsem?.. Bizim kain pederden müthiş bir ültimatom:

«Kızım Şermine gönderdiğiniz gül demeti içine sıkıştırdığınız pusladaki yüz kızartıcı talebiniz üzerine kızımın sizinle hiç bir alâkası kalmamıştır. Daha evlenmeden evvel kızımdan elbiseniz kalmadığından bahsederek her ne olursa olsun, eski bir pantalon, bir yelek istemeniz...» Bu satırları okuyunca kurşunla vurulmuşa dönmüştüm. Evvela hiçbir şey anlamadım. Sonra bir az zihnimi toplayınca işin iç yüzü gözümde aydınlandı. Ben Arnavut Zeynele olan va'dimi unutmuştum. O da gül demetleri muntazaman geldiği halde eski elbiselerden bir haber çıkmadığını görünce birine bir pusla yazdırıp demetin içine koymuş.. Ben de farkında olmayarak demeti olduğu gibi Şermine göndermişim... İşte ilk izdivacım çiçek yüzünden böyle bozulmuştu!

Kısa bir ân sustuktan sonra devam etti:

— Fakat dahası var.. dedi, geçen sene Necmiye ile tanışmıştık. Ah azizim.. Necmiye: Lepiska saçlı, mavi gözlü, inci gibi bir kız! Meş'um bir tesadüf, o da çiçeğe meftundu. Necmiye hayatımda sevdiğim ikinci kadındı. Sevgimin karşılık görmesi izdivaca yol açtı. İlk seferde ağzım yandığı ve artık halim vaktim de müsait olduğu için bu sefer çiçek demetlerini Beyoğlundan tedarik ediyordum.

Aradan bir iki ay geçti. İzdivacımız artık kesinleşince Necmiyenin zengin ve alafranga mizaclı olan babası kızına mükellef bir nişan merasimi yapmak istedi.

Ogün için merasim nispetinde mükellef bir buket hazırlamak icabediyordu. Sevgilim çiçeklere meftun olduğu için ben de çiçek ilmine merak sardırmıştım! Hergün Necmiye ile çiçeklerin dilinden, çiçekle fal bakmaktan bahsediyorduk.

Birgün böyle konuşurken Necmiye bana yeni bir şey öğretmişti. Nişan merasimi günü, genç kıza takdim edilecek çiçek demeti safi beyaz gülden olmalı imiş.. Sonra bu güllerin arasına o kızın en sevdiği renkli bir çiçekten, kız kaç yaşında ise okadar çiçek ilâve olunurmuş...

Nişan demeti yaptıracağım gün Necmiyenin bu sözleri hatırıma geldi. Necmiyenin mavi menekşeyi çok sevdiğini biliyordum. Necmiye ben yaşta yâni otuz yaşında idi. Fakat nezaketen bunu bilmemezliğe gelmek ve yaşını daha az tahmin etmek icabediyordu. Onun için çiçekciye yapacağı demet hakkında izahat verirken güllerin arasına yirmi iki menekşe koymasını söyledim. Ve maksadımı iyice anlatabilmek için Rum herife Rumca «yirmi iki» dedim. Çiçekciye evin adresini verdim ve nişan gününden birgün evvel bir adamla nişanlımın evine göndermesini tembih ettim...

Azizim... İzdivacım bu sefer de —yine çiçek yüzünden— bozuldu. Meğer çiçekciye yirmi iki diyecek yerde yarım yamalak Rumcamla kırk iki demişim.. Necmiye demeti alınca kendisine kırk iki yaş atfedişime fena halde kızmış.. Ayılmış, bayılmış.. Malûm ya.. Yaş kadınların en hassas damarı...

Ve o günden itibaren bir daha benimle yüzyüze gelmemeğe yemin etmiş!..

Karga

NİSAN HEDİYELERİ

Celâl Bayar'a: Pembe bir gözlük

Nuri Demirağ'a: Payanda

Cevat Rifat'a: Kasap süngeri

Cemal Hüsnü'ye: "Ya sabur,, levhası

Köprülüzadeye: Şirinlik muskası

Kenan Öner'e: Kocakarı zırıltısı

Çallı İbrahim'e: Tekel İstanbul müdürlüğü

General Franko'ya: Demoklesin kılıcı

Balıkçılar cemiyetine: Nisan balığı!

Posta ücreti tuzlu geldiği için, hediyeleri burada dağıtmayı uygun bulduk.

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Hani, küçükken eline para geçince yutan bir oğlunuz vardı, şimdi ne iş yapıyor?

— Bankada memur...

— Eski huyundan vaz geçti mi?

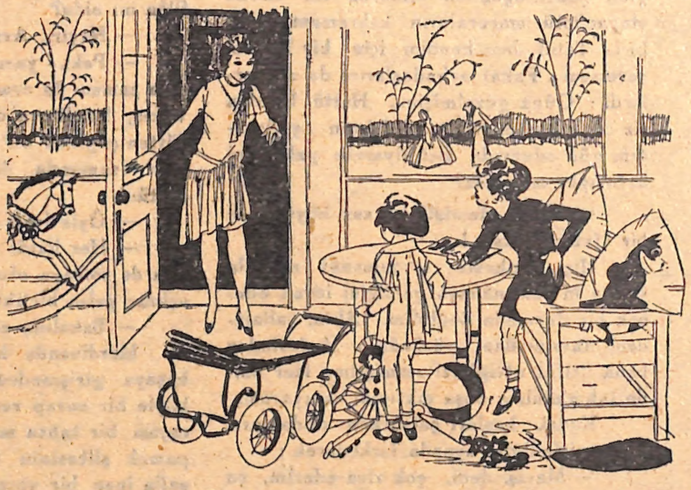

—Çocuklar, niçin bu kadar gürültü ediyorsunuz?

—Ne yapalım anne?.. Karı koca oyunu oynuyorduk, Güzin manto istemeğe başladı!

— Haydi, geldiğin yere bakayım.. Haydi!

— İmkânı yok karıcığım, bütün meyhaneler kapandı!

Meğer Sevmek

Tefrika No. 23

Yazan : A. H. Reel

Temsilden sonra çay masasında yanıma düşmüştü. Hep benimle meşgul oldu. Ailem, derslerim, sınıftaki derecem hakkında sualler sordu, uzun uzun malûmat almak istedi. Vaziyetimi, hiçbir noktasını saklamaya lüzum hissetmeden, olduğu gibi anlattım. Bu sefer, alâkası daha fazla arttı :

— Maviş hanım, dedi, sizin hayatınız âdeta bir roman !

Kadri ağabey, çok kısa olan tecrübeme dayanarak size şunu söyliyebilirim ki erkeklerin yüzde doksan dokuzu güzelliğe olan düşkünlükleri kadar enteresan kadın avlamak hevesine de kapılıyorlar. Onlarca enteresan ne demektir, biliyor musunuz, normal yaşamış, herkese mevut olan hayatı geçirmiş insanların üstünde bir mahlûk.. Yâni aşağı yukarı benim gibi, çocukluğundan itibaren bir takım olaganüstü maceraların kahramanı olmuş biri.. Tabiî ben kendim için bir hüküm veremem.. Fakat arkadaşlarım da söylerlerdi : Gûya güzelmişim.. Hattâ bundan siz de bahsetmiştiniz.. Köşkten ayrılacağım gün odanızda sizi ziyarete geldiğimi hatırlıyor musunuz?

— Maviş, demiştiniz, sen büyüyünce bir âfet olacaksın !

Hiç şüphesiz o zamanki aklımla «âfet» in ne mânaya geldiğini idrak edecek bir durumda değildim. Lâkin, halinizden, tavrınızdan, yüzünüzün ifadesinden bana iltifat ettiğinizi sezmiştim. Her halde tahmininizin boşa çıktığını sanıyorum.

Kadri, kaşları çatılırken dudaklarının genişlediğini aynada farkederek :

— Maviş, dedi, çok rica ederim, şu anda yeniden güzelliğine bir kaside okumaya beni zorlama, bak, Sarayburnunu dönüyoruz. Şayet konuşacaklarımız yarım kalırsa benim halim çok feci olur. Altı yıl evvelki fikrimin isabetliliğinden dolayı Parkotelde seni ilk gördüğüm anda kendi kendimi birçok kereler tebrik ettim.

Maviş lüstrin çantasının sapı ile oynayaraktan ve masanın yeşil çuhasından gözlerini ayırmayaraktan devam etti :

— Evet, uzatmıyalım.. Seracettin, annemin Macar, babamın hariciye memuru olduğunu öğrendikten, yabancı bir ailenin yanında büyüdüğüme, köşkte birkaç ay içinde çektiklerime vâkıf olduktan sonra beni büsbütün lâf inhisarı altına almak teşebbüsüne girişti. Fakat hocalarım, kızlar pek hoş olmayan nazarlarla ikimizi göz hapsine almışlardı. Bir takımı memleketimizde doğup büyümüş misler ötedenberi bana sert davranırlar, arkadaşlarım ise kıskanırlardı. Yeni bir dedikoduya meydan vermemek için bir bahana bularak yanından kalktım. Seracettin beyle de ahbaplığımız o vaziyette kaldı.

Bavulumu alıp mektebin kapısından çıktığım vakit kafamda çizip hazırladığım proje büsbütün başka idi. O geceyi otelde geçirdikten sonra eşraftan birine müracaat ederek yol masrafımı sağlayacak, İstanbul yolunu tutacaktım. Buradan nasıl olsa o parayı ödemek imkânını bulacağımı umuyordum.

Halbuki kader alnımın yazısını bu düşünceme ne kadar değişik yazmış. Pazen mintanlı, yüzü bir haftadır kesilmemiş sakallarının dikenleriyle dolu kâtiple konuşup, yazma başörtüsünün ucu çenesinin altından sarkan şalvarlı hizmetçi kadınla birlikte dalgın ve perişan odama çıkarken kolumdan bir el yakaladı :

— Maviş hanım, siz buralarda ne arıyorsunuz?

Bir kâbustan uyanır gibi ürpertiler içinde kendime geldim :

— Ha.. Siz misiniz, Seracettin bey..

— Evet ama, mektepte bir hâdise filân mı oldu?

— Hayır.. Arzumla ayrıldım..

— Peki, yarın tren vaktine kadar olan zamanı da orada geçiremez miydiniz? Vakıa, bu dünya değer kıymetteki tesadüften çılgınca bir sevinç duyuyorum ama, aynı zamanda da fevkalâde meraka düştüm.

— Öyle icab etti Seracettin bey..

— Her halde yemek yememişsinizdir.. Ben de sofraya oturmak üzere idim. Allah aşkına gelin birlikte karnımızı doyuralım!

— Bakalım, efendim..

Merdivende hizmetçi önünde münakaşaya girişmeden işi kısa kesmek için böyle bir cevap verdim. Girdiğim odanın eşyası bir tahta masa, bir tahta iskemle, pamuk şiltesinin üzerine çözme bir çarşafla ince bir yorgan örtülmüş demir bir karyoladan ibaretti. Hizmetçi kadın bavulu odanın tam ortasına bırakarak çekilip gitti. Onu kenara doğru aldım. İskemleye oturdum. Elimi şakağıma dayayıp düşünmeğe başladım : Seracettin beyin teklifini kabul etmeli mi, etmemeli mi?

Her iki şeklin bir takım mahzurları ve bir takım avantajları vardı. Seracettin beyin masasında oturacak olursam otelci, kâtip, hizmetçi ve müşteriler bana içlerinden :

— Bu, mektep talebesi değil, İstanbullu bir kahpe !

Diyeceklerdi. Lâkin, İstanbul seyahatimi mutlaka temin etmiş olacaktım. Çünkü Seracettin beyin o vaziyette bu ricamı reddetmesine imkân yoktu.

Bir daha yüzlerini görmiyeceğim insanlar beni yarı namuslu telâkki etsinler diye ertesi gün tren veya vapur parası tedariki için kapı kapı dolaşacaktım. Yarı namuslu diyorum, zira ben bir kere o otele ayak bastığım andan itibaren onların nazarında iffetimin yüzde ellisini kaybetmiştim.

Boşa koydum dolmadı, doluya koydum almadı. Nihayet şöyle bir muhakeme yürüttüm : Bu memleket, erkeklere verdiği hürriyet ve serbestiyi kadınlara da bahşetmiştir. O halde neden korkuyorum; ama, birkaç cahil yobazın örümcekli kafasından bin türlü şüphe geçecekmiş, varsın geçsin !

Zaten o dakikada akıl ve mantıkla bu neticeye varmasaydım; biraz sonra hissimle de aynı sonuca erişecektim. O teheyyüç ve yeis içerisindeki bir genç kız ne derece enerjik, ne kadar demir iradeli olsa bütün geceyi o perişan odanın dört duvarı arasında geçiremezdi. Sabaha kadar uyuyamıyacağımı biliyordum. Mantomu çıkarıp omuzuma aldım. Başımdaki bereyi çıkardım; merdivenden inerken kalbimin her çarpışına karşılık tahta basamaklar gıcırtılı bir ıstırap feryadı koparıyorlardı.

Seracettin beni kapıda görür görmez iskemlesinden fırladı :

— Buyurun Maviş hanımefendi, dedi, vallahi gelmiyeceksiniz diye çok üzülüyordum. Doğrusu odanıza kadar çıkıp ta tekrar rahatsız etmeğe bir türlü cesaret gösteremedim.

Elimi ihtiyarsız anlıma götürerek cevab verdim :

— Vallahi Seracettin beyefendi, başım öyle ağrıyor ki.. Belki hava alırsam ve avunursam biraz geçer ümidiyle indim. Yoksa şuradan şuraya kıpırdayacak halim yok. Vücudum dayak yemiş gibi hurdahaş bir halde yatağa girseydim emin olun üzerime güneş doğmadan evvel davranıp kalkamazdım.

Evet, herkesin üzerinde tahmin ettiğim tesiri yapmıştım. Pazen mintanlı kâtip bir sürü eşek arısı iğnesi sokulu suratını, şalvarlı hizmetçi çenesinden ucu sarkan yazma başörtü ile sarılı başını kapıdan uzatmışlar bana bakıyorlardı.

Otelin yemek salonu adını taşıyan bu yer alelâde bir apartıman odasından biraz daha büyükçe idi. Beş altı tahta masanın üzerine kırmızı beyaz ekose desenli bez örtüler serilmişti. Dipte gişe gibi bir pencerenin mutfağa açıldığı muhakkaktı. Yemekler oradan alınıyor, kirli tabaklar oraya götürülüp bırakılıyordu. Bizimkinden başka ancak iki masada daha yemek yeniyor, aynı zamanda içki içiliyordu. Birisinde gömleğinin yakasının uçları kalkık kır saçlı, orta yaşlı, memur kılıklı bir adam yalnız oturuyor, başını önündeki tabağa eğip doğrultarak sağ elindeki çatalla onun muhteviyatından bir kısmını ağzına götürüyor, arada sırada gözlerini kaldırarak bizi süzüyordu. Öteki solmuş kahverengi kasketli kalın enseli, kırmızı yüzlü biri ile kirli fötr şapkalı zayıf, küçük arkadaşı işgal etmişti. Muhabbet ben içeriye girdikten sonra kızıştığına göre her halde görüşmenin mevzuunun üzerimize çevrilmiş olduğunda şüphe yoktu.

(Arkası var)

KAT'İYEN İHTİYARLAMIYAN KADININ SIRRI

45 yaşında olduğu halde yüzünde hiç bir çizgi, hiçbir buruşuğu yoktur Açık, yumuşak, ve bir genç kızınki gibi kusursuz bir cilt, âdeta bir harika denebilir. Fakat bunun fennî bir izahı vardır

İşte, bu, Viyana Üniversitesi Profesörü Dr. Stejskal'ın şayanı hayret keşfi olan "Biocel,, ın neticesidir. "Biocel,, her yumuşak ve kusursuz cild için elzem olan gençleştirici kıymetli ve tabiî unsurdur Şimdi, penbe renkteki Tokalon kreminde "Biocel,, bulunduğundan, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Her sabah kalktığınızda çizgi ve buruşuklukların kaybolduğunu ve biraz daha gençleştiğinizi görürsünüz.

Gündüzleri için de beyaz renkteki (yağsız) Tokalon kremini kullanınız Bu sayede cildinizi tazeler, siyah noktalardan kurtarır ve açık mesamatını sıklaştırır On yaş daha genç görününüz ve öyle de kalınız. Yüzünüzün zayıflamış adalelerine nihayet veriniz Bu çirkin tenden kurtulunuz. Mektepli kız olduğunuz zamanki taze, sıkı yanaklarınızı ve tatlı güzelliğinizi iktisap ediniz. Cildin gıdası olan bu iki muhtelif Tokalon kreminin harikulâde neticelerinden fevkalâde mahzuz kalacaksınız Aksi takdirde paranız memnuniyetle iade edeceğiz.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz Tokalon servisi 25 F Posta kutusu 622, İstanbul

Sahibi ve neşriyat müdürü: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR, SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDAREHANE

Ankara caddesi, No. 47

Telefon: 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için: Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere: Seneliği 2000, altı aylığı 1000, üç aylığı 500 kuruş.

4 Nisan 1946 Perşembe

Sayı: 106

20 Kuruş

1946

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat

Bahçekapı: SALİH NECATİ

GEBELİK

Artık her gün bahardan bir yeni müjdedir. Artık her sabah gözümüzü daha aydınlık, daha ılık, daha canlı bir dünyaya açacağız.. Toprak ana, çiçeklere, çimenlere gebedir.

Unutmayınız ki, her ayın 7 si de yeni bir ümide, yeni bir zenginlik ümidine gebedir.

Millî Piyango, yıllardır sevindirdiği insanlarla millî sevincin kaynağı oluyor.

AYLIK ANSİKLOPEDİ

Her kütüphanenin, daima el altında bulunacak ana kitabı

ŞARAPLARIMIZ

Yurdun En Nefis Üzümlerinden Yapılmıştır

TEKEL

İYİMSER LE KÖTÜMSER

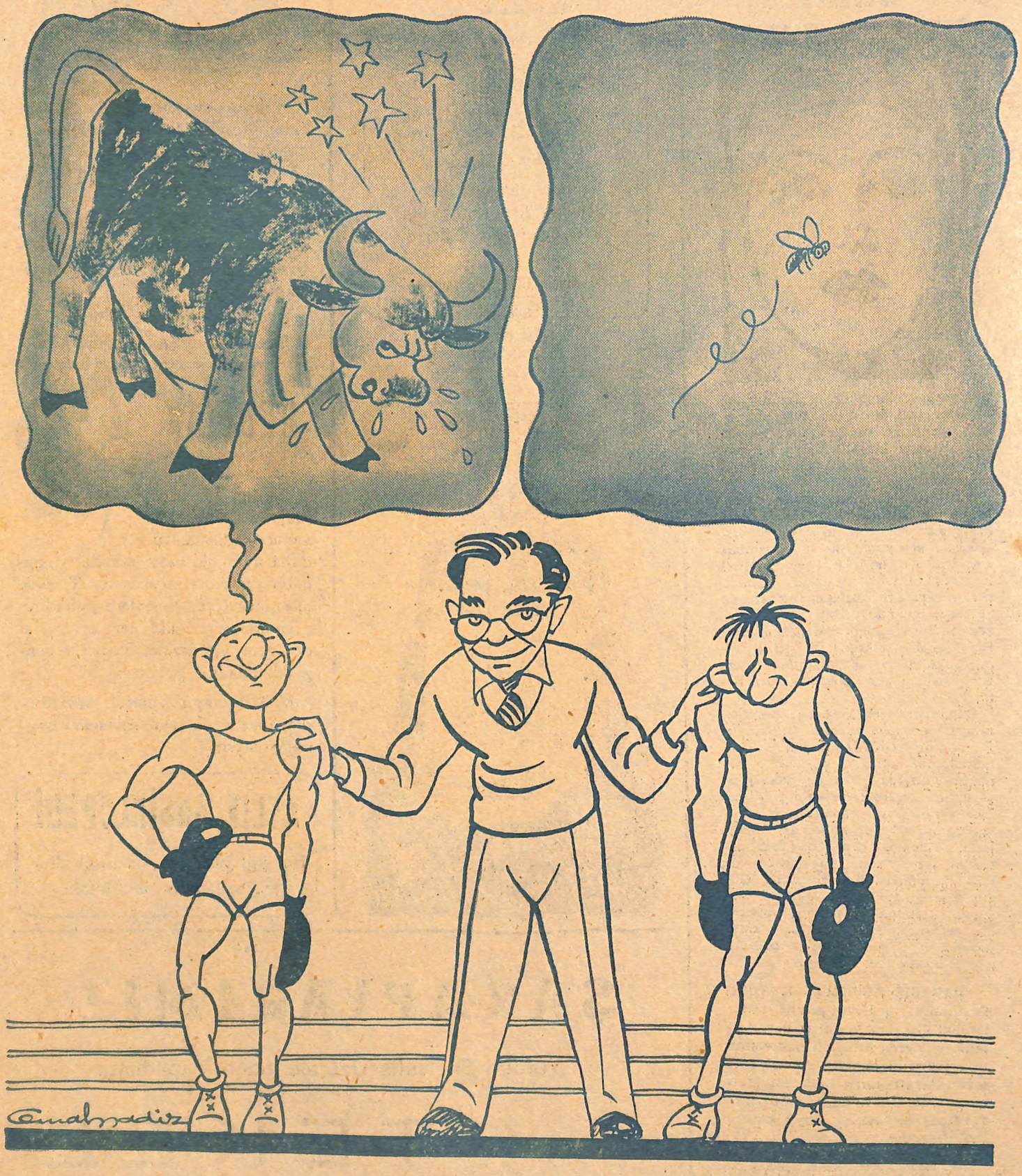

İYİMSERLE KÖTÜMSER BOKSÖRÜ..